

‘Ik was
doodsbang
en ervan
overtuigd dat
ik dan ook was
geliquideerd’

ANDERE KIJK DOOR DE ZAAK

Bijna iedere advocaat kan er over meepraten. Over de zaak die de kijk op het vak grondig veranderde.

DOOR / DAPHNE VAN DIJK

Drie advocaten doen hun verhaal.

CANNABISADVOCAAT MAURICE VELDMAN (54)

VAN VINK, VELDMAN & SWIER ADVOCATEN

‘De zaak die mij enorm raakte en mij heeft gevormd als advocaat, speelde al in 1992. Het was een huurzaak met een dramatisch einde en een wijze les.’

‘Via het Bureau voor Rechts-hulp werd ik destijds benaderd door ene Hugo. Hugo was een erg aimabele vent van 38 jaar met een blanco strafblad. Hij was afgekeurd als stukadoor en zat in de WAO. Hij had hulp nodig omdat hij problemen had met zijn huisbaas. Hugo woonde sinds drie jaar met veel plezier in een Amsterdamse woning boven een coffeeshop. Na ruim twee jaar werd de coffeeshop overgenomen door een beruchte criminele familie die destijds samenwerkte met de organisatie van Klaas Bruinsma. De *pater familias* eiste de woning van Hugo op omdat hij die wilde gebruiken voor opslag. Om zijn eisen kracht bij te zetten, bedreigde hij Hugo. Als hij de woning niet opgaf, zou die in brand worden gestoken en hijzelf zou worden vermoord. Ook probeerde de familie Hugo op alle mogelijke manieren weg te pesten. Er werd een enorme flikkerende lichtreclame voor zijn slaapkamer geplaatst. Het koperbeslag op zijn deur werd weggehaald. Te pas en te

onpas werd Hugo van gas en elektra afgesloten; de meters bevonden zich in de coffeeshop.’

SLEUTELGELD

‘We hebben twee keer met succes een kort geding gevoerd over het lichtgevend reclamebord en het aansluiten op de nutsvoorzieningen, maar rustig wonen deed Hugo er niet meer. Hij had een loods in de Amsterdamse Foeliedwardsstraat waar hij hele dagen doorbracht. Pas na sluitingstijd durfde hij naar huis.

Via via kon Hugo aan een andere woning komen, maar daarvoor moest hij wel f 5.000 gulden (€ 2275) sleutelgeld ophoesten. Dat had hij niet met zijn WAO’tje. Ik heb toen de advocaat van de coffeeshopeigenaar gebeld en voorgesteld dat zijn cliënt het sleutelgeld zou betalen. Het leek mij een win-winsituatie.

De eigenaar van de coffeeshop weigerde echter. Bovendien bleek hij niet aan het vonnis van het kort geding te willen voldoen: het weghalen van de neonreclame. We besloten de dwangsom te verbeuren: ik legde beslag op

de bankrekening van de coffeeshop. Kort daarna werd ik telefonisch bedreigd door een van de exploitanten: “Als u aan onze boterham komt, wordt het menens. Dan kunt u ervaren met wie u in werkelijkheid te maken hebt.” Ik overlegde met Hugo, maar hij wilde zich niet laten intimideren en vond dat we door moesten gaan.’

DOORZEEFD

‘Een paar dagen later kreeg ik bericht van de afdeling moordzaken van de Amsterdamse politie. Hugo was dood aangetroffen in zijn loods, doorzeeft met kogels. Ik was verbijsterd: het ging slechts om een eenvoudige huurzaak. Hugo’s familie wilde dat ik verder ging om de dwangsom te verbeuren, maar ik heb geweigerd. Ik was doodsbang en ik ben ervan overtuigd dat ik dan ook was geliquideerd.

Toen twee leden van de criminele familie rond de eeuwwisseling kort na elkaar werden geliquideerd, heb ik een dansje rond de tafel gemaakt. De zaak van Hugo is nooit opgelost, maar hij is wel altijd in mijn hoofd blijven zitten. Denk niet dat zware criminelen aan bluffpoker doen wanneer ze iemand bedreigen. Dat heb ik als advocaat aan den lijve mogen ondervinden. Sindsdien ben ik realistischer geworden.’